

LIKUMA GROZĪŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 8:1; 7:15–25; Rom. 7:1–14; Jāņa 20:19–23; Ap.d. 20:6, 7; Dan. 7:23–25; Atkl. 13:1–17.

ATMIŅAS PANTS:

“Tā runās pret Visuaugsto un deldēs Visuaugstā svētos, tā grasīsies mainīt gan laikus, gan likumus, un tie viņai tiks nodoti uz laiku, uz diviem laikiem un vēl uz puslaiku!” (Dan. 7:25)

Mūsu pēdējo dienu notikumu izpratnes centrā ir jautājums par Dieva likumu. Konkrētāk, tas ir jautājums par ceturto bausli, septītās dienas sabatu. Lai gan mēs saprotam, ka glābšana ir tikai ticībā un ka likuma ievērošana, tai skaitā sabats, nekad nevar nodrošināt glābšanu, mēs arī saprotam, ka pēdējās dienās paklausība Dieva likumam, ieskaitot septītās dienas sabatu, būs ārēja zīme jeb pazīme tam, kam pieder mūsu patiesā uzticība.

Šī atšķirība kļūs īpaši acīmredzama pēdējo dienu notikumu kulminācijā, kas aprakstīta Atklāsmes 13. un 14. nodaļā, kad reliģiskie un politiskie spēki apvienosies, lai uzspiestu pasaules iedzīvotājiem viltus pielūgsmes formu. Tas viss ir pretrunā ar Atklāsmes 14:7, kur Dieva ļaudis ir aicināti “pielūgt to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus”, tas ir, pielūgt vienīgi Radītāju un nevienu citu.

Šajā nedēļā mēs runāsim par Dieva likumu, īpaši par sabatu, pieskarsimies jautājumiem, kas saistīti ar mēģinājumiem izmainīt likumu un ko tas nozīmē mums, pār ko drīz nāks gals.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. maijā.

Apsolījums

Viens no lielākajiem apsolījumiem Bībelē ir atrodams Rom. 8:1: “Vispirms es pateicos savam Dievam caur Jēzu Kristu par jums visiem, ka jūsu ticība tiek daudzināta visā pasaulē.” Šie vārdi nāk kā sava veida noslēgums, secinājums veselai domu rindai, kas bija izteikta iepriekš. Tikai pētot to, par ko Pāvils runāja tieši pirms šī panta, mēs varam labāk aptvert cerību un apsolījumus, kas tajā atrodami.

Izlasi Rom. 7:15–25. Ko Pāvils pasaka šajos pantos tādu, kas viņa teikto Rom. 8:1 padara tik pārliecinošu? _____

Lai gan kristietībā ir bijušas debates par to, vai Pāvils šeit runā vai nerunā par sevi kā ticīgo, viens ir skaidrs: Pāvils patiešām runā par grēka realitāti. Ikviens, pat kristieši, kaut kādā ziņā var attiecināt uz sevi cīņu, par ko Pāvils runā. Kurš gan nav piedzīvojis miesas un tajā mītošā grēka vilkmi, kas ir likusi darīt to, par ko mēs zinām, ka mums to nevajadzētu darīt, vai arī nedarīt to, ko vajadzēja darīt? Pāvilam problēma nav likums; problēma ir miesa.

Kurš gan nav pieķēris sevi, ka grib darīt to, kas ir pareizi, bet izdara to, kas ir nepareizi? Kaut arī Pāvils šeit nerunā par grēka nenovēršamību jaunpiedzimuša kristieša dzīvē, viņš noteikti spēcīgā veidā apliecina vienmēr esošās cīņas esamību, ko piedzīvo ikviens, kas cenšas paklausīt Dievam.

Tā viņš nonāk pie slavenajiem vārdiem: “Es, nožēlojamais cilvēks! Kas mani izraus no šīs nāvei padotās miesas?” (Rom. 7:24). Viņa atbilde ir atrodama Jēzū un lielajā apsolījumā, ka “nav pazudināšanas” ticīgajam Jēzū, kas žēlastībā staigā garā. Jā, ticīgie cīnās. Jā, viņi piedzīvo kārdināšanas. Jā, grēks ir reāls. Bet ticībā Jēzum tie, kas tic, vairs nav likuma pazudināti. Patiešām, viņi tam paklausa. Tādējādi viņi mācās staigāt garā un nevis “saskaņā ar miesu”.

Izlasi vēlreiz šodienas pantus. Kā tu vari pievienoties tam, ko Pāvils šeit pasaka? Kāpēc tad Rom. 8:1 ir tik brīnišķīgs apsolījums? _____

Likums un grēks

Vakardienas pētījumā mēs aplūkojām pantus (Rom. 7:15–25), kas runāja par grēka realitāti ikviena dzīvē, pat kristiešu. Tomēr pirms tam esošajos pantos Pāvils norāda uz likumu, kas parāda, cik dominējošs un nāvējošs ir grēks.

Izlasi Rom. 7:1–14. Kādas ir attiecības starp grēku un likumu? Ko šie panti mums stāsta arī par to, cik neiespējami ir būt glābtam ar likuma starpniecību? _____

No tā, ko Pāvils šeit māca, varam paņemt divas svarīgas domas. Pirmkārt, viņš parāda, ka likums nav problēma. Likums ir “svēts, taisns un labs”. Problēma ir grēks, kas vada nāvē. Otra doma ir tā, ka likums ir bezspēcīgs izglābt mūs no grēka un nāves. Likums norāda uz grēka un nāves problēmu. Likums padara grēka un nāves problēmu vēl redzamāku, bet tas nepiedāvā neko problēmas risināšanai.

Tikai virspusējs lasītājs izmantotu šos pantus, lai apgalvotu, ka likums, desmit baušļi, ir atcelts, ignorējot tik daudzus citus, kas parāda, ka likums ir spēkā arī mūsdienās. Šī doma ir pretēja Pāvila izteiktajai. Nekam, ko Pāvils šeit raksta, nav nekādas jēgas, ja likums ir atcelts. Viņa arguments darbojas pēc pieņēmuma, ka likums vēl joprojām ir spēkā, jo tas ir likums, kas norāda uz grēka realitāti un no tā izrietošās vajadzības pēc evaņģēlija. “Ko lai mēs sakām? Bauslība ir grēks? Nē, taču! Bet citādi es grēku nevarētu iepazīt kā vien caur bauslību, jo es nebūtu iepazīis iekāri, ja bauslība nebūtu teikusi: neiekāro” (Rom. 7:7).

Izlasi uzmanīgi Rom. 7:13. Ko Pāvils šeit pasaka tādu, kas nav tikai par likumu, bet arī par to, kāpēc tas vēl joprojām ir nepieciešams? _____

Likums nerada nāvi, to rada grēks. Likums ir tas, kas parāda, cik nāvējošs ir grēks. Likums ir labs, jo tas norāda uz grēku. Tas vienkārši nepiedāvā risinājumu. Tikai evaņģēlijs to piedāvā. Pāvils pasaka, ka mums kā kristiešiem, kā tādiem, kas ir glābti Kristū, ir jākalpo “pēc jaunā Gara” (Rom. 7:6). Tas ir, mēs dzīvojam ticības attiecībās ar Jēzu, uzticoties Viņa nopelnam un Viņa taisnībai, lai iegūtu glābšanu (par šo tēmu daudz runāts iepriekš Vēstulē romiešiem).

Kā tava personīgā pieredze ar likuma ievērošanu ir parādījusi tev vajadzību pēc Dieva žēlastības? _____

No sabata uz svētdienu?

Kā septītās dienas adventisti mēs bieži dzirdam ticīgos citās konfesijās apgalvojam, ka likums ir atcelts vai ka mēs vairs neesam zem likuma, bet zem žēlastības. Tomēr tas, ko viņi patiesībā pasaka, ir tas, ka tikai ceturtais bauslis ir atcelts. Tomēr daudzi nepasaka tikai to. Viņi saka, ka septītās dienas sabats ir aizstāts ar pirmo dienu, svētdienu, par godu Jēzus augšāmcelšanai.

Viņi arī uzskata, ka viņiem ir rakstvietas, ar ko to pierādīt.

Zemāk minēti daži visbiežāk izmantotie panti no Jaunās Derības, ko daudzi kristieši uzskata kā norādi uz to, ka sabats ir izmainīts no septītās dienas Vecajā Derībā uz pirmo dienu Jaunajā Derībā. Lasot tos, mums ir jājautā sev, vai tie patiešām runā par dienas maiņu vai vienkārši apraksta notikumus, kas norisinājās tajā dienā, nenonākot likuma maiņas līmenī?

Izlasi Jāņa 20:19–23. Kāds iemesls šeit ir nosaukts tam, ka mācekļi ir sapulcējušies minētajā telpā? Ko šie panti pasaka par to, vai tas bija dievkalpojums par godu Jēzus augšāmcelšanai vai kam citam? _____

_____

_____

Izlasi Ap.d. 20:6, 7. Kas šajos pantos varētu norādīt, ka sabats ir izmainīts uz svētdienu, pirmo nedēļas dienu? Sk. arī Ap.d. 2:46. _____

_____

_____

Izlasi 1. Kor. 16:1–4. Ko šis pants māca par to, ka sabats ir jāpārceļ uz svētdienu (izņemot faktu, ka ziedojumi jānoglabā mājās pirmajā nedēļas dienā)? _____

_____

_____

Šie ir galvenie Bībeles “pierādījumi”, kas tiek izmantoti, lai atbalstītu mācību, ka pirmā nedēļas diena aizstāj septītās dienas sabatu. Aprakstot dažas reizes, kad ticīgie dažādu iemeslu dēļ bija sapulcējušies kopā, neviens no šiem pantiem nenorāda, ka šīs sanāksmes bija dievkalpojumi, kas tika noturēti pirmajā nedēļas dienā, lai aizstātu septītās dienas sabatu. Šis arguments ir tikai mēģinājums pantos izlasīt gadsimtiem ilgušo kristiešu tradīciju ievērot svētdienu. Tie ir mēģinājumi ielikt šajos pantos kaut ko tādu, kas tajos nekad nav bijis pateikts.

Septītā diena Jaunajā Derībā

Kā mēs redzējām vakar, panti, kas tiek vispārēji izmantoti, lai atbalstītu domu, ka sabats ir aizstāts ar svētdienu, neko tādu nepasaka. Patiesībā visi panti par septītās dienas sabatu Jaunajā Derībā atklāj, ka tas vēl joprojām tiek ievērots kā viens no desmit Dieva baušļiem.

Izlasi Lūk. 4:14–16; 23:55, 56. Ko šie panti stāsta par septītās dienas sabatu gan pirms, gan pēc Kristus nāves? _____

Ievērojiet, ka sievietes, kas uzturējās kopā ar Kristu, “sabatu pavadīja mierā pēc bauslības” (Lūk. 23:56). Acīmredzot, šis bauslis bija ceturtais bauslis, kas uzrakstīts uz akmens plāksnes Sinaja kalnā. Lai arī ko viņas bija iemācījušās, pavadot laiku ar Jēzu, nav nekādas norādes, ka viņas būtu kaut ko mainījušas Dieva baušļu ievērošanā, tai skaitā attiecībā uz sabata bausli. Patiesībā Kristus saviem mācekļiem teica: “Ja jūs mani mīlat, turiet manus baušļus” (Jāņa 14:15). Viņa baušļi, ko Viņš pats bija ievērojis, ietvēra septītās dienas sabatu. Ja svētdienai bija jāaizstāj sabats, tad šīs sievietes par to neko nezināja.

Izlasi Ap. d. 13:14, 42–44; 16:12, 13. Kādus pierādījumus ietver šie panti, ka ir jāievēro septītās dienas sabats? Kādus pierādījumus tie satur par to, ka ir jāievēro pirmā nedēļas diena? _____

Šajos pantos mēs neatrodam pierādījumus tam, ka sabata diena būtu nomainīta pret svētdienu. Tā vietā tie norāda skaidri uz to, ka agrīnās draudzes ticīgie ievēroja septītās dienas sabatu.

Ap.d. 16:13 ir īpaši interesants pants, jo tas notiek ārpus sinagogas. Ticīgie bija sapulcējušies pie upes, kur daži ieraduma pēc bija devušies lūgt. Viņi to darīja septītās dienas sabatā, daudzus gadus pēc Jēzus nāves. Nekas šajos pantos nenorāda, ka būtu notikusi pārmaiņa uz svētdienu.

Kā jūs varētu maigā un nenosodošā veidā liecināt svētdienas ievērotājiem par septītās dienas sabatu? _____

Mēģinājumi izmainīt sabatu

Dieva likums, desmit baušļi, vēl joprojām ir spēkā (sk. arī Jēk. 2:10–12), un šis likums ietver septītās dienas sabatu. Kāpēc tad tik daudzi kristieši ievēro svētdienu, ja tam nav pamatojuma Bībelē?

Daniēla 7. nodaļa runā par četru lielvaru rašanos: Babilonijas, Medopersijas, Grieķijas un Romas impēriju, kas bija ceturta un pēdējā zemes impērija. Romas impērijas vēlākajā posmā no šīs impērijas radās mazā raga spēks (Dan. 7:8). Tā vēl joprojām ir Romas impērijas daļa, tikai vēlākā fāzē. Kas gan cits varētu būt šis spēks, ja ne pāvestība, kas radās tiešā veidā no Romas un līdz šai dienai vēl joprojām ir tās daļa? Tomass Hobss 1600. gados rakstīja: “Ja cilvēks pārdomā šīs lielās baznīcas varas izcelsmi, viņš viegli sapratīs, ka pāvestība nav nekas cits kā bojā gājušās Romas impērijas spoks, kas sēž uz tās kapa ar kroni galvā.” (Thomas Hobbes “Leviathan” (Oxford: Oxford University Press, 1996) 463. lpp.)

Izlasi Dan. 7:23–25. Ko šie panti māca tādu, kas var palīdzēt mums saprast svētdienas ievērošanas cēloni? _____

Originālvaloda, aramiešu valoda, 25. pantā parāda, ka mazā raga spēks bija paredzējis mainīt likumu. Kura laicīga vara gan varētu izmainīt Dieva likumu?

Lai gan precīzas detaļas ir izzudušas vēsturē, mēs zinām, ka pāvestīgās Romas vadībā septītās dienas sabats tika aizstāts ar svētdienas ievērošanas tradīciju – tradīciju, kas tik stingri iesakņojās, ka protestantu reformācija uzturēja to dzīvu līdz pat 21. gadsimtam. Mūsdienās lielākā daļa protestantu ievēro pirmo nedēļas dienu, nevis seko Bībeles bauslim par septīto dienu.

Izlasi Atkl. 13:1–17 un salīdzini to ar Dan. 7:1–8, 21, 24, 25. Kāds līdzīgs salīdzinājums ir izmantots šajos pantos, kas palīdz mums saprast pēdējo dienu notikumus? _____

Izmantojot salīdzinājumu tieši no Daniēla grāmatas, kas ietver salīdzinājumu par Romas impērijas vēlāko (pēdējo) fāzi, Atklāsmes grāmata norāda uz gala laika vajāšanām, kas nāks pār tiem, kas atteiksies “pielūgt” saskaņā ar Atklāsmes grāmatā atklātās varas diktātu.

Kā Atkl. 14:6, 7 – īpaši 7. pants, kas atspoguļo ceturta baušļa valodu (2. Moz. 20:11), – palīdz atklāt, ka sabats būs izšķirošs šajā gala laika krīzē par pielūgsmi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Tas pats pūķis, sātans, kurš sacēlās pret Dievu Debesīs (Atkl. 12:7), ir tas, kurš karo ar Dieva ļaudīm – ar tiem, kas “ievēro Dieva baušļus” (Atkl. 12:17; sk. arī 13:2, 4). Patiesībā sātans pats kļūst par pielūgsmes objektu (Atkl. 13:4). Karu pret Dievu, ko sātans iesāka Debesīs, viņš cenšas turpināt uz Zemes. Uzbrukuma centrā ir uzbrukums Dieva likumam.

“Ceturtajā bauslī Dievs atklājas kā debesu un zemes Radītājs, līdz ar to sevi nošķirot no visiem citiem dieviem. Tieši kā radīšanas darba pieminekli septīto dienu iesvētīja par dusas dienu cilvēkam. Tai vienmēr vajadzēja atgādināt, ka cilvēka esamības sākums ir dzīvais Dievs, kas vienīgais ir godāšanas un pielūgšanas cienīgs. Bet sātans centās panākt, lai ļaudis neuzticētos Dievam un nepaklausītu Viņa likumiem; tāpēc viņš sevišķi cīnījās pret to bausli, kas norāda uz Dievu kā Radītāju.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 53., 54. lpp.)

Mēs pielūdzam Kungu, jo Viņš ir “Debesu un zemes Radītājs”, un septītās dienas sabats ir Viņa kā Radītāja apliecinājums, zīme, kas sniedzas līdz pat radīšanas nedēļai (sk. 1. Moz. 2:1–3). Nav brīnums, ka savā uzbrukumā Dieva autoritātei sātans ir izvēlējis fundamentālu šīs autoritātes apliecinājumu: septītās dienas sabatu.

Pēdējās dienās Dievam būs virs zemes ļaudis, kas vēl joprojām stāvēs stipri un nelokāmi savā uzticībā Viņam – uzticībā, kas atklāsies viņu paklausībā Dieva baušļiem, visiem baušļiem, ieskaitot to, kurš īpaši norāda uz Kungu kā Radītāju, vienīgo, kas ir mūsu pielūgsmes vērts.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda problēma ir ar tiem, kas runā par grēka realitāti, bet tajā pašā laikā apgalvo, ka Dieva likums ir atcelts? Uz kādu lielu nekonsekvenci jūs varat norādīt šajā domāšanas gaitā?
2. Kāda ir bijusi jūsu pašu pieredze ar tiem, kas apgalvo, ka svētdiena ir sabata vietā? Kādus argumentus jūs izmantojat, un cik tie ir efektīvi? Kā jūs varat tikt galā ar argumentu, ka septītās dienas sabata ievērošana ir mēģinājums glābties ar darbiem?
3. Runājot ar citiem par sabatu un gatavojoties gala laika notikumiem, kāpēc ir svarīgi skaidri norādīt, ka izaicinājumi, kas saistīti ar “zvēra zīmi”, vēl nav bijuši?